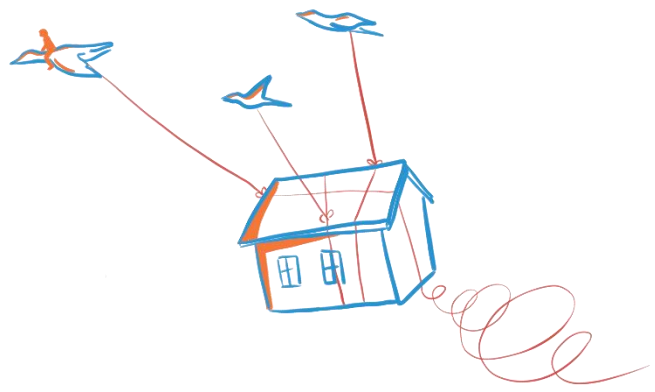

Het gezin:

No nonsens-Phil, mijn partner in crime. Op hem kan je bouwen. Dochter Mie houdt de boel bij mekaar. Zij lijmt de twee broers als ze botsen. Voor Friends en lekker eten mag je haar altijd roepen. De Broers Bro en Ket zijn twee uitersten. Bro geniet van zijn fantasiewereld en kan heel stillletjes met iets bezig zijn, Ket die hoor en zie je altijd! En ik? Ik ben Beth, ik hou van verhalen en mensen en geef jullie graag een inkijk in mijn gezin.

Charmant frappant

OVER DE EERSTE SCHOOLDAG EN AVATARS

Schoenen en rugzakken. Thuiskomen betekent je ontdoen van alle ballast. Het liefst in één grote beweging. Het is dinsdag, het is de eerste schooldag.

Bro keek het meeste op tegen deze dag. Hij kon er zich maar geen voorstelling bij maken hoe het er op zo'n middelbare school aan toe zou gaan. De slechtst denkbare scenario's passeerden de revue: hij zou geen nieuwe vrienden kunnen maken, hij zou nooit zestien vakken en leraren kennen, hij zou de foute weg naar huis fietsen.

Dus namen we kleine stapjes tijdens de zomermaanden. Lego werd opzij geschoven en elk vak kreeg een plekje in zijn kamer. De weg naar school oefenden we vijf keer, de laatste keer Bro alleen met zijn vrienden. Alle potloden werden geslepen en de nieuwe boekentas en fietshelm werden genaamtekend. Het laatste vakantieweekend moest en zou hij NIET AAN SCHOOL DENKEN.

Die eerste schooldag viel best mee. Bro mocht al stoppen om 12u. Hij als enige van ons gezin. Hij fietst meteen naar zijn 'oude' school en gaat opscheppen aan de schoolpoort: "Het voelt niet als school. Mijn dingetjes, hoe heet dat, ... klastitularis of zo, is een oude zaag. En op de speelplaats is zoveel volk dat je niet kunt spelen. En het is niet cool om te lopen op school. En ook niet om te plassen naast iemand. Je moet altijd een wc tussenlaten." Belangrijke weetjes voor jongere broer, Ket, wiens oren flapperen.

Ook Mie keek op tegen de eerste schooldag. Haar beste vriendin gaat sinds vandaag naar het kunstonderwijs. Mie komt thuis met weinig verhaal. "ça va, maar ik ga nu naar boven." Als ik haar op de trap na roep naar meer informatie: "t' Was oké, mama, nu niet meer vragen." Ik vrees het ergste. Maar 's avonds stromen de verhalen voluit. Over een project op school waarbij ze zich kandidaat mag stellen om luisterend oor te zijn voor andere kinderen. Helemaal haar ding. En dat er een basketbalwedstrijd zal gehouden worden, en dat ze haar gevraagd hebben!" Ze fleurt op. Mijn vrees blijkt ongegrond.

Ket komt als een bulldozer binnen, na zijn eerste schooldag in de vijfde klas. Ik kan zelfs niet vragen "Hoe was je eerste schooldag?" Hij wil nu meteen al iets doen voor school, iets dat pas tegen vrijdag moet. Een avatar van zichzelf maken. "En kijk, we hebben een keicoole agenda! En twee Franse boeken. En een soort van rekenwijzer, maar dan voor Frans. Een Franse wijzer, dus, of een Franswijzer."

Die avatar maken, dat zorgt voor een reset van ons gezin. Elk van ons krijgt een nieuwe gedaante. De ene avatar lijkt al wat meer op de werkelijke persoon dan de andere. Maar het geeft ons een nieuw gevoel, na dit vreemde voorjaar 2020. Benieuwd naar de eerste tweede schooldag, morgen.

Beth, mama van Mie, Bro en Ket

HUIS VAN HET KIND
MERELBEKE-MELLE